

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 130

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 februarie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 668 din 17 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	2–3	166.	— Ordin al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea tarifelor pentru plata membrilor comisiilor de autorizare sau, după caz, a supleanților acestora, a evaluatorilor de furnizori și programe de formare profesională și a specialiștilor pe domenii ocupaționale din afara furnizorului de formare profesională desemnați în comisiile de examinare .....
Decizia nr. 689 din 24 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice	4–5		12–13
Decizia nr. 726 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	6–8	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
Decizia nr. 727 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (2) lit. f) și g) din Codul de procedură penală	9–10	141.	— Hotărâre pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015.....
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			13
1.811/2016. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Ghidului aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO04 — Reducerea substanțelor periculoase, implementat în cadrul Mecanismului financiar SEE 2009—2014	11	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.812/2016. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Ghidului aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul Fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO07 — Adaptarea la schimbările climatice finanțat prin granturile SEE 2009—2014.....	11	1.	— Ordin privind amortizorul aferent instituțiilor de credit autorizate în România și identificate de Banca Națională a României ca fiind alte instituții de importanță sistemică (O-SII) .....
1.813/2016. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Ghidului aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul Fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO02 — Biodiversitate și servicii ale ecosistemelor, implementat în cadrul Mecanismului financiar SEE 2009—2014	12	2.	— Ordin privind abrogarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 1/2016 privind amortizorul de capital pentru risc sistemic .....
		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
		7.	— Hotărâre privind modificarea articolului 10 din Normele pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România organizată în anul 2017, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 121/2016 .....
			15
			★
			16
			Rectificări .....

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 668**

din 17 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Sindicatul Democratic al Bugetarilor din România în calitate de reprezentant legal al lui Dumitru Gurău în Dosarul nr. 1.381/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.182D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Daniel Soare, lipsind cealaltă parte față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care arată, în esență, că statutul polițistului, care este funcționar public, ar trebui reglementat prin lege organică, iar nu prin ordin al ministrului autorității din care acesta face parte, așa cum statuează textul de lege criticat. Reglementarea prin ordin al ministrului în domeniul legii organice duce la încălcarea principiului separației puterilor în stat, aducând atingere, totodată, și principiului clarității și previzibilității legii. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantului Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, arătând că textul de lege criticat nu are legătură cu obiectul cauzei. În cauză este contestată legalitatea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 600/2005, fără ca autorul excepției să mai fie subiect al unui raport de muncă. Dispoziția de destituire din funcție a făcut obiectul unui alt dosar decât acela în care a fost ridicată excepția, dosar în care acțiunea a fost respinsă, decizia fiind definitivă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.381/2/2012* **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Democratic al Bugetarilor din România, în calitate de

reprezentant legal al lui Dumitru Gurău, într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii în constatarea nelegalității Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 600/2005.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile de lege criticate aduc atingere prevederilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, întrucât polițistul este subiect de al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condițiile unei legi organice speciale și nicidecum în condițiile unui ordin al unui ministru de resort care, în speță, nici nu a fost publicat în Monitorul Oficial. Competența materială și funcțională, motivele și modalitatea de încetare a raportului de serviciu în cazul funcționarului public cu statut special sunt elemente cruciale, ce țin de esența legalității acestei măsuri, cu atât mai mult cu cât aceasta se ia fără vina funcționarului. Din aceste motive, în conformitate cu principiile statului de drept, competența materială și funcțională a persoanelor îndreptățite să dispună o asemenea măsură trebuie reglementată printr-o lege organică, în conformitate cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, și nu printr-un ordin al ministrului afacerilor interne, astfel cum prevede textul de lege criticat. Astfel, ministrul de resort a emis Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 600/2005, nepublicat, al cărui conținut nu este nici previzibil și nici nu are forță juridică, nefiind intrat în vigoare. Neaducerea acestuia la cunoștință publică face iluzoriu dreptul autorului la apărare, acesta pierzându-și orice eficiență. Totodată, prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului, sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și ale art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii. În susținerea neconstituționalității prevederilor de lege criticate, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece competențele în emiterea actelor administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului nu pot fi stabilite printr-un act administrativ (reglementare secundară), ci trebuie stabilite prin lege. Doar în acest fel sunt îndeplinite condițiile privind previzibilitatea reglementării. Aceste componente vizează elemente esențiale ale raportului de serviciu al polițistului, ceea ce impune reglementarea lor prin lege.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** face referire la considerentele Deciziei nr. 392 din 2 iulie 2014 considerând că, având în vedere similitudinea problematicii supuse atenției prin excepția ridicată cu aceea analizată prin decizia menționată, este posibil ca soluția și considerentele reținute de instanța de contencios constituțional să fie aplicabile și în cauza de față.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este neconstituțional prin raportare la art. 1 alin. (3)—(5) și art. 73 alin. (3) lit. j) și lit. p) din Legea fundamentală, deoarece dispozițiile legale criticate nu numai că nu reglementează aceste elemente esențiale care conturează statutul acestei profesii, dar le lasă la latitudinea ministrului de resort. Așadar, nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului sunt reglementate printr-un act administrativ infralegal — Ordinul nr. 600/2005, care nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României. Referitor la art. 73 alin. (3) lit. j) din Legea fundamentală, se arată că dispozițiile constituționale impun adoptarea măsurilor legislative privind statutul funcționarilor publici prin lege organică, cu o majoritate parlamentară absolută, putând fi astfel considerată o extensie a dispozițiilor constituționale. Ca atare, statutul special de care trebuie să se bucure polițistul, investit de altfel cu exercițiul autorității publice, este consacrat și garantat constituțional. Se face, de asemenea, referire la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014. Prevederile art. 24 alin. (1), art. 118 alin. (2) și art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție nu sunt incidente în cauză.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile apărătorului autorului excepției și cele ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 133/2011 pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 27 iunie 2011: „*Competențele emiterii actelor administrative privind nașterea, modificarea,*

suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii.”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) ce reglementează principiul separației și echilibrului puterilor, art. 1 alin. (5) potrivit căruia „*În România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 73 alin. (3) lit. j), potrivit căruia prin lege organică se reglementează statutul funcționarilor publici.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei „acțiuni în constatarea nelegalității Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 600/2005”. În aceste condiții, Curtea reține că textul de lege supus controlului, respectiv art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, potrivit căruia „*Competențele emiterii actelor administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii*”, nu are legătură cu soluționarea cauzei, întrucât obiectul acesteia nu îl constituie contestarea încetării raportului de serviciu al polițistului.

16. Curtea constată că anularea actului administrativ privind încetarea raportului de serviciu al polițistului, respectiv Dispoziția Inspectoratului de Poliție al Județului Galați nr. S/272/5 august 2010, emisă în temeiul textului de lege criticat, a format obiectul unui alt dosar decât cel în care a fost ridicată excepția, respectiv Dosarul nr. 691/121/2011*, soluționat prin Sentința civilă nr. 397 din 15 februarie 2012, pronunțată de Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 563 din 24 ianuarie 2013, pronunțată de Curtea de Apel Galați.

17. Curtea constată că, având în vedere parcursul judiciar anterferit, formularea unei acțiuni distincte prin care s-a solicitat constatarea nelegalității Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 600/2005 nu poate atrage aplicabilitatea textului de lege criticat.

18. În consecință, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, deoarece aceasta nu îndeplinește condiția de admisibilitate a legăturii cu soluționarea cauzei, condiție prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Sindicatul Democratic al Bugetarilor din România în calitate de reprezentant legal al lui Dumitru Gurău în Dosarul nr. 1.381/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 24 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. e) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, excepție ridicată de Adriana Olteanu în Dosarul nr. 6.940/225/2015 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 60D/2016.

2. La apelul nominal răspunde partea Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți, prin domnul consilier juridic colonel Ionel Gropșanu, lipsind autoarea excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Se susține că sintagmele din cuprinsul art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991, criticate de autoarea excepției, respectiv „sau alte manifestări” și „în orice mod”, nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 21 alin. (3) și art. 24 și că, în realitate, argumentele formulate în susținerea excepției vizează interpretarea acestor sintagme, aspect ce nu aparține sferei competenței Curții Constituționale.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Se susține că autoarea excepției este nemulțumită de modalitatea de interpretare și aplicare a sintagmelor criticate. Or, operațiunea de interpretare este indispensabilă procesului de aplicare a legii, fiind de competența instanțelor de judecată, în timp ce controlul de constituționalitate are în vedere contrarietatea dintre anumite dispoziții legale și prevederi din cuprinsul Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.940/225/2015, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. e) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, excepție invocată de Adriana Olteanu într-un dosar ce are ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că sintagmele „sau alte manifestări” și „în orice mod” din cuprinsul alin. (1) lit. e) al art. 26 din Legea nr. 60/1991 sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, creând posibilitatea unor interpretări diferite. Sunt invocate, drept argumente, Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene, din 3 decembrie 1998, pronunțată în cauza C-381/97, *Belgocodex împotriva Belgiei* și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, prin care cele două instanțe europene anterior menționate au statuat imperativul asigurării previzibilității legii, standard ce constituie un mijloc de garantare a securității juridice a destinatarilor acesteia, subiecte de drept ce trebuie să își poată adapta conduita la condițiile prevăzute în cuprinsul dispozițiilor legale în vigoare. Se conchide că textul criticat încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la calitatea legii, precum și dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Legea fundamentală.

7. **Judecătoria Drobeta Turnu-Severin**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, arată doar că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fără a-și exprima opinia cu privire la fondul acesteia.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că textul criticat este clar, precis și previzibil, critica autoarei excepției vizând, mai degrabă, aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea acestuia, atribuție ce revine instanțelor judecătorești. Se arată, totodată, că dispozițiile art. 21 alin. (3) și cele ale art. 24 din Constituție nu sunt incidente în prezenta cauză.

10. **Avocatul Poporului** susține că textul criticat este constituțional. Se arată că dispozițiile criticate trebuie interpretate în ansamblul normativ din care fac parte, că sintagmele „alte manifestări” și „în orice mod” au un caracter general, conținutul lor urmând a fi determinat în fiecare situație concretă și că, în stabilirea acestuia, organele judiciare apelează la operațiuni de interpretare. Se susține că acest ultim aspect, referitor la caracterul necesar al interpretării textului criticat, nu este de natură a genera neconstituționalitatea acestuia.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 14 martie 2014, care au următorul conținut: „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni: [...]*

e) instigarea prin orice mijloace, inițierea sau recurgerea la acțiuni violente sau alte manifestări, cu intenția de zădărniciere ori tulburare, în orice mod, a adunărilor publice;”.

14. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la calitatea legii, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 24 cu privire la dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991 prevăd sancționarea instigării, prin orice mijloace, a inițierii sau a recurgerii la acțiuni violente sau alte manifestări, comise cu intenția de zădărniciere ori tulburare, în orice mod, a adunărilor publice, fapte care, potrivit textului criticat, constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adriana Olteanu în Dosarul nr. 6.940/225/2015 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și constată că dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

16. Din interpretarea gramaticală și sistematică a normei juridice analizate, Curtea reține că scopul reglementării este acela de a sancționa contravențional și, respectiv penal, acțiunile săvârșite cu intenția de zădărniciere sau tulburare a adunărilor publice, a căror organizare și desfășurare sunt reglementate prin Legea nr. 60/1991. În realizarea acestui scop, legiuitorul a procedat la enumerarea exemplificativă, în cuprinsul dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. e) din legea anterior menționată, a unor fapte săvârșite cu intenția producerii rezultatului anterior arătat, fiind precizate, în mod expres, în ipoteza normei de incriminare, fapta de instigare și cele de inițiere și recurgere la acțiuni violente, urmate de sintagma „alte manifestări”. Prin aceasta din urmă se înțelege orice alte fapte a căror comitere denotă intenția de a produce rezultatul avut în vedere de legiuitor, constând în zădărnicierea sau tulburarea adunărilor publice. De asemenea, utilizarea în cuprinsul normei juridice criticate a expresiei „în orice mod”, după sintagma „intenția de zădărniciere ori tulburare”, arată intenția legiuitorului de a nu restrânge sfera de aplicare a normei juridice criticate la anumite modalități de zădărniciere sau tulburare a liniștii publice, textul criticat urmând a fi aplicabil independent de acestea.

17. Curtea constată că aspectele anterior menționate nu sunt însă de natură a determina caracterul neclar, imprecis sau imprevizibil al dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 60/1991, destinatarii lor având posibilitatea de a-și adapta conduita la exigențele impuse în vederea bunei desfășurări a adunărilor publice. Pentru aceste motive, Curtea reține că norma juridică analizată este conformă cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la calitatea legii.

18. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 21 alin. (3) și art. 24 din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât drepturile fundamentale pe care le reglementează sunt asigurate prin dispozițiile procesual penale în vigoare, și nu prin norme de drept contravențional sau drept penal substanțial.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 726

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Cristian Mădălin Stîngă în Dosarul nr. 543/1.372/2015/a7 al Tribunalului pentru minori și familie Brașov, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 368 D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la argumentele formulate în Dosarul nr. 153 D/2016, prin care, în esență, s-a reținut că noțiunea de „*subiect pasiv*” este definită în teoria generală a dreptului, că aceasta a fost întotdeauna definită ca reprezentând persoana care este titulara valorii sociale ocrotite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 543/1.372/2015/a7, **Tribunalul pentru minori și familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Cristian Mădălin Stîngă într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul săvârșirii, în concurs, a unor infracțiuni de trafic de minori.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, în cauza penală dedusă judecării, autorului excepției i-au fost aplicate prevederile art. 38 din Codul penal în condițiile traficării a două persoane minore în aceleași condiții de loc și de timp. Este subliniat faptul că, în urma intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a încetării aplicabilității Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 49 din 4 iunie 2007 privind încadrarea juridică a faptei de trafic de persoane, comisă asupra mai multor persoane, în aceleași condiții de loc și de timp, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, precum și a reglementării în cuprinsul dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal a condiției unicității subiectului pasiv în cazul

concursului de infracțiuni, în sarcina sa a fost reținută săvârșirea unui concurs de două infracțiuni de trafic de minori, și nu o infracțiune continuată. Se arată, în acest sens, că prevederile art. 35 alin. (1) din Codul penal definesc infracțiunea continuată ca fiind o infracțiune săvârșită la diferite intervale de timp, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale și împotriva aceluiași subiect pasiv, definiție ce trebuie coroborată cu prevederile art. 238 din Legea nr. 187/2012, conform cărora condiția unității subiectului pasiv al infracțiunii continuate este îndeplinită și atunci când: a) bunurile ce constituie obiectul infracțiunii se află în coproprietatea mai multor persoane; b) infracțiunea a adus atingere unor subiecți pasivi secundari diferiți, dar subiectul pasiv principal este unic.

6. Se arată că sintagmele „subiect pasiv” și „aceiași subiect pasiv” din cuprinsul textului criticat nu sunt definite nici în cuprinsul Codului penal, nici în cuprinsul Codului de procedură penală și că acestea sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, ambiguitate ce afectează principiul securității raporturilor juridice, prima condiție ce asigură aplicabilitatea dreptului fiind suficiența sa definire. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv la hotărârile din 4 mai 2000 și 25 ianuarie 2007, pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și *Sissanis împotriva României*, paragraful 66, prin care instanța europeană a subliniat necesitatea asigurării standardului de calitate a legii, ca premisă a respectării principiului legalității incriminării, dar și la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la deciziile nr. 189 din 2 martie 2006, nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 26 din 18 ianuarie 2012 și nr. 362 din 7 mai 2015.

7. Din interpretarea, *per a contrario*, a dispozițiilor legale criticate se deduce că, atunci când actele materiale săvârșite sunt îndreptate împotriva unor subiecți pasivi diferiți, suntem în prezența unui concurs real sau formal de infracțiuni. Se observă că subiectul pasiv principal al tuturor infracțiunilor este, în mod generic, statul, iar subiect pasiv secundar persoana căreia îi este lezat un drept, prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală. De asemenea este subliniat faptul că subiectul pasiv secundar al unei infracțiuni nu trebuie confundat cu persoana prejudiciată, aceasta din urmă putând fi diferită și având la dispoziție mijloace juridice specifice de realizare a intereselor sale procesuale. Se face trimitere la doctrină, clasificând subiectul pasiv al infracțiunii în subiect pasiv general și subiect pasiv special. Se mai observă că există și infracțiuni complexe, cum este cea de tâlhărie, în care actele materiale pot fi îndreptate împotriva unui singur patrimoniu, dar actele de violență pot viza două sau mai multe persoane. Se conchide că textul criticat încalcă dreptul la un proces echitabil și principiul legalității incriminării, fiind, prin urmare, contrar normelor constituționale și convenționale invocate în susținerea excepției.

8. **Tribunalul pentru minori și familie Brașov** opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, însă nu pentru neîndeplinirea unuia dintre criteriile prevăzute la art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ci pentru faptul că autorul excepției critică opțiunea legiuitorului de a defini concursul de infracțiuni conform

politicii sale penale. Se arată că unitatea subiectului pasiv este singura diferență între actuala reglementare a concursului de infracțiuni și cea prevăzută la art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969 și că, asupra celor dintâi, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 54 din 24 februarie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată o excepție de neconstituționalitate similară. Se susține, de asemenea, că textul criticat este clar, precis și previzibil, că definirea în cuprinsul codurilor a unor noțiuni reprezintă tot o opțiune a legiuitorului și că, în lipsa unor asemenea definiții, este avut în vedere sensul comun al termenilor.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că previzibilitatea normelor juridice presupune ca destinatarii acestora să aibă reprezentarea aspectelor în funcție de care sunt obligați să își modeleze conduita și că, deși normele penale nu definesc noțiunea de „*subiect pasiv*”, aceasta nu ridică probleme de înțelegere sau de interpretare. Se observă că doctrina este unitară în stabilirea aspectului că subiectul pasiv al unei infracțiuni este persoana fizică sau persoana juridică titulară a valorii sociale ocrotite și care este vătămată sau periclitată prin infracțiune, sintagma criticată nefiind de natură a produce dificultăți de interpretare. Se susține, totodată, că această interpretare trebuie să fie una sistematică, sensul sintagmei „*subiect pasiv*” putând fi dedus din ansamblul normativ din care fac parte prevederile art. 35 alin. (1) din Codul penal. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 92 din 3 martie 2015, nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 146 din 12 martie 2015, precum și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv la hotărârile din 15 noiembrie 1996, 25 noiembrie 1996, 4 mai 2000 și 9 noiembrie 2006, pronunțate în cauzele *Cantoni împotriva Franței*, *Wingrove împotriva Regatului Unit*, *Rotaru împotriva României*, *Leempoel & S. A. Ed. Cine Revue împotriva Belgiei*.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se susține că prevederile art. 238 din Legea nr. 187/2012 explică dispozițiile art. 35 alin. (1) din Codul penal în anumite ipoteze speciale în care se menține condiția unității subiectului pasiv și că textele criticate nu sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, acestea respectând cerințele de calitate a legii prevăzute la art. 1 alin. (5) din Constituție. Mai mult, se arată că textele criticate reprezintă voința legiuitorului, încadrându-se în politica penală a acestuia, aspect reținut de Curtea Constituțională în Decizia nr. 837 din 8 decembrie 2015. Se susține că, din interpretarea sistematică și teleologică a dispozițiilor legale criticate, rezultă, cu claritate, sensul sintagmei „*subiect pasiv*”, dar că aplicarea concretă a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal și ale art. 238 din Legea nr. 187/2012 excedează competenței Curții Constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (1) din Codul penal și ale art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, care au următorul cuprins:

— Art. 35 alin. (1) din Codul penal: „*Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții și împotriva aceluiași subiect pasiv, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.*”;

— Art. 238 din Legea nr. 187/2012: „*În aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal, condiția unității subiectului pasiv se consideră îndeplinită și atunci când:*

a) *bunurile ce constituie obiectul infracțiunii se află în coproprietatea mai multor persoane;*

b) *infracțiunea a adus atingere unor subiecți pasivi secundari diferiți, dar subiectul pasiv principal este unic*”.

15. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii și ale art. 23 alin. (12) cu privire la legalitatea pedepsei.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare, Curtea pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 54 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, și Decizia nr. 837 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 7 martie 2016, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

17. Prin deciziile anterior menționate, Curtea a reținut că textul criticat adaugă la definiția similară, consacrată prin art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, condiția săvârșirii infracțiunii împotriva aceluiași subiect pasiv. Prin urmare, potrivit actualei reglementări, infracțiunea continuată constă în săvârșirea, la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale și împotriva aceluiași subiect pasiv, de acțiuni sau inacțiuni, care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, fiind, astfel, caracterizată prin unitate de subiect activ, unitate sub aspectul laturii subiective și, așa cum s-a arătat anterior, unitate de subiect pasiv. Din acest ultim punct de vedere, Curtea a subliniat faptul că, potrivit art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, condiția unității subiectului pasiv se consideră îndeplinită și atunci când bunurile ce constituie obiectul infracțiunii se află în coproprietatea mai multor persoane sau când infracțiunea a adus atingere unor subiecți pasivi secundari diferiți, dar subiectul pasiv principal este unic.

18. Având în vedere cele arătate prin decizia anterior referită, Curtea a constatat că, indiferent de existența unui subiect pasiv secundar sau de unicitatea acestuia, persoanele care săvârșesc aceeași infracțiune, în formă continuată, conform dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal, se află în situații similare, atâta vreme cât infracțiunile săvârșite sunt caracterizate prin existența unui subiect pasiv principal unic, și vor beneficia de același regim juridic sancționator.

19. De asemenea, Curtea a reținut că, și în contextul actualei reglementări, care prevede unicitatea subiectului pasiv, infracțiunile de pericol pot fi reținute în formă continuată, atunci când sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la art. 35 alin. (1) din Codul penal, respectiv unitatea subiectului activ și existența unei singure rezoluții infracționale. În acest caz,

subiectul pasiv al infracțiunii este statul, această categorie de infracțiuni consumându-se prin crearea stării de pericol social. Prin urmare, persoanele care săvârșesc astfel de infracțiuni continuate se află în situații juridice similare cu cele care săvârșesc infracțiuni continuate de rezultat, caracterizate prin existența subiectului pasiv principal unic sau prin existența unui subiect pasiv principal unic și a unui subiect pasiv secundar, urmând a li se aplica același regim sancționator.

20. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că textul criticat nu este lipsit de claritate, precizie și previzibilitate, așa cum susține autorul excepției, acesta respectând cerințele de calitate a legii prevăzute la art. 1 alin. (5) din Constituție.

21. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului, care se încadrează în politica penală promovată de acesta, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin adoptarea acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, respectând principiul egalității în drepturi a cetățenilor (a se vedea Decizia nr. 683 din 19 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015).

22. Cum nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența invocată, atât soluția, cât și considerentele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile mai sus invocate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

23. Distinct de cele reținute de Curtea Constituțională prin jurisprudența anterior menționată, în ceea ce privește sensul sintagmelor „*subiect pasiv*” și „*același subiect pasiv*”, Curtea reține că acestea nu sunt definite în legislația penală în vigoare. Cu toate acestea, noțiunea de „*subiect pasiv*” este folosită în mod frecvent în doctrina juridică de drept penal, ea definind titularul valorii sociale ocrotite prin reglementarea infracțiunii, valoare socială care este afectată prin săvârșirea acesteia. Astfel cum s-a reținut prin Decizia nr. 837 din 8 decembrie 2015, acesta poate fi statul sau o altă persoană fizică sau juridică. Sensul noțiunii de „*subiect pasiv*” nu se suprapune însă cu cel al noțiunii de „*persoană vătămată*”, subiectul pasiv putând fi, totodată, persoana păgubită prin săvârșirea infracțiunii (este, spre exemplu, cazul infracțiunilor împotriva patrimoniului) sau poate fi o altă persoană decât cea căreia îi este provocat un

prejudiciu, evaluabil în bani, prin săvârșirea infracțiunii (spre exemplu, în cazul infracțiunilor de omor săvârșit împotriva unor persoane care au în întreținere alte persoane, acestea din urmă au calitatea de persoane vătămate).

24. Prin urmare, sintagma „*același subiect pasiv*” are în vedere identitatea subiectului pasiv în cazul săvârșirii mai multor acte materiale, identitate ce se referă la subiectul pasiv principal și care trebuie să existe chiar dacă infracțiunile săvârșite au subiecți pasivi secundari diferiți, aspect prevăzut de legiuitor prin dispozițiile art. 238 lit. b) din Legea nr. 187/2012.

25. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că textul criticat este clar, precis și previzibil și că acesta nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii și ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării.

26. Cu privire la principiul legalității incriminării, prevăzut, totodată, la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Constituțională, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reține că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora [a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coeme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51]. Așa fiind, dispozițiile art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 238 din Legea nr. 187/2012 nu sunt de natură a încălca principiul convențional analizat, acestea asigurând destinatarilor legii penale posibilitatea de a le înțelege și de a-și adapta conduita la exigențele pe care le impun.

27. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dreptului la un proces echitabil, Curtea reține că dispozițiile constituționale și convenționale ce reglementează acest principiu nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât aceasta privește dispoziții de drept penal substanțial.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Mădălin Stîngă în Dosarul nr. 543/1.372/2015/a7 al Tribunalului pentru minori și familie Brașov și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului pentru minori și familie Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 727

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (2) lit. f) și g)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (2) lit. f) și g) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 18.671/180/2014 al Judecătoriei Bacău — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 413 D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. Se arată, în acest sens, că textul criticat nu are incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 18.671/180/2014, **Judecătoria Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (2) lit. f) și g) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de instigare la înșelăciune și fals în înscrisuri sub semnătură privată, în formă continuată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, în situația în care destinatarul citației nu este găsit de către agentul procedural, acestuia îi este afișată o înștiințare, care cuprinde elementele prevăzute în cuprinsul textului criticat, dar nu și termenul la care este chemat în fața instanței. De asemenea, sediul instanței la care destinatarul este invitat să își ridice citația se poate afla în altă localitate, chiar dintr-un alt județ, aspect care îngreunează procedura de aflare a termenului. Totodată, textul criticat este comparat cu prevederile art. 179 din Codul penal din 1969, conform cărora citația era afișată pe ușa imobilului sau a apartamentului, permițând

persoanei citate să afle, cu ușurință, termenul la care este chemată în fața organului judiciar. Se susține, de asemenea, că intervalul de timp în interiorul căruia persoana citată își poate ridica citația este stabilit de către grefieri și de către agenții procedurali în mod aleatoriu, ceea ce poate genera discriminare pentru persoanele citate care se află în aceeași situație juridică, fiind dat exemplul martorilor citați la același termen, în aceeași cauză penală, dar care intră în posesia citațiilor la intervale de timp foarte diferite. Se conchide că dispozițiile art. 260 alin. (2) lit. f) și g) din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție.

6. **Judecătoria Bacău — Secția penală** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că părțile și subiecții procesuali citați au posibilitatea de a cunoaște, ca urmare a afișării înștiințării pe ușa destinatarului citației, atât despre existența unui dosar penal aflat pe rolul unui organ judiciar, cât și faptul că acest organ judiciar a emis un act procedural pe numele lor, act ce trebuie ridicat într-un anumit interval de timp de la organul emitent.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, potrivit dispozițiilor art. 260 din Codul de procedură penală, din înștiințarea afișată pe ușa sa, destinatarul citației va cunoaște dosarul penal în care este citat, precum și sediul organului judiciar pe rolul căruia se află dosarul, aceste informații fiind suficiente pentru ca cel înștiințat să poată intra în posesia citației și să cunoască astfel calitatea sa procesuală, obiectul cauzei, precum și data și locul unde urmează să se prezinte, conform citației. Se mai arată că, întrucât, din înștiințare, destinatarul află nu numai termenul în care își poate ridica citația, ci și data și ora la care a fost afișată înștiințarea, acesta este în măsură să invoce, în cursul judecății, neregularitatea procedurii de citare, arătând că, în cazul său, termenul prevăzut la art. 260 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală nu a fost suficient pentru a-i permite să se prezinte la sediul organului judiciar pentru comunicarea citației, fiind, pentru acest motiv, în imposibilitatea de a cunoaște obiectul cauzei și termenul de judecată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că cerința legală a prezentării persoanei citate la organul judiciar pentru a-i fi comunicată citația nu este de natură a împiedica accesul liber la justiție și de a îngradi dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, este menită să asigure îndeplinirea condițiilor procedurale necesare pentru soluționarea litigiului dedus judecății. Se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale,

respectiv la deciziile nr. 400 din 5 octombrie 2004 și nr. 110 din 10 martie 2015, și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv la Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golden împotriva Regatului Unit*, prin care instanțele anterior menționate au stabilit că accesul la un tribunal nu este absolut și că poate fi supus unor restricții legitime, cum sunt termenele legale de prescripție sau decădere. Prin aceeași jurisprudență, Curtea Constituțională a statuat că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței sale constituționale, a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în mod egal ocrotite.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 260 alin. (2) lit. f) și g) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(2) *Dacă persoana citată refuză să primească citația, persoana însărcinată să comunice citația va afișa pe ușa destinatarului o înștiințare, încheind un*

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (2) lit. f) și g) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 18.671/180/2014 al Judecătoriei Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Ghidului aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO04 — Reducerea substanțelor periculoase, implementat în cadrul Mecanismului financiar SEE 2009—2014

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 150.655 din 2 septembrie 2016 al Direcției de accesare fonduri externe, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 10 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2013, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul fondului pentru relații bilaterale aferent programului RO04 — Reducerea substanțelor periculoase, implementat în cadrul Mecanismului financiar SEE 2009—2014, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Erika Stanciu,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2016.
Nr. 1.811.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Ghidului aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul Fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO07 — Adaptarea la schimbările climatice finanțat prin granturile SEE 2009—2014

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 150.654 din 2 septembrie 2016 al Direcției accesare fonduri externe, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 10 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2013, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul Fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO07 — Adaptarea la schimbările climatice finanțat prin granturile SEE 2009—2014 prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Erika Stanciu,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2016.
Nr. 1.812.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Ghidului aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO02 — Biodiversitate și servicii ale ecosistemelor, implementat în cadrul Mecanismului financiar SEE 2009—2014**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 150.663/MP din 2 septembrie 2016 al Direcției accesare fonduri externe, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2012 privind cadrul instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare acordate României prin Mecanismul financiar al Spațiului Economic European și prin Mecanismul financiar norvegian pe perioada de programare 2009—2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2013, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul aplicantului — Cerere de propuneri de proiecte în cadrul Fondului pentru relații bilaterale aferent Programului RO02 — Biodiversitate și servicii ale ecosistemelor, implementat în cadrul Mecanismului financiar SEE 2009—2014 prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Erika Stanciu,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2016.
Nr. 1.813.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

ORDIN**privind aprobarea tarifelor pentru plata membrilor comisiilor de autorizare sau, după caz, a supleanților acestora, a evaluatorilor de furnizori și programe de formare profesională și a specialiștilor pe domenii ocupaționale din afara furnizorului de formare profesională desemnați în comisiile de examinare**

Având în vedere prevederile:

— art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

— art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 și art. 4 alin. (2) lit. g) pct. 1, 7, 8, 12 din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în temeiul art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale,

ministrul muncii și justiției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă tarifele pentru plata membrilor comisiilor de autorizare sau, după caz, a supleanților acestora, a evaluatorilor de furnizori și programe de formare profesională și a specialiștilor pe domenii ocupaționale din afara furnizorului de formare profesională desemnați în comisiile de examinare, conform anexei.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) se actualizează periodic, în condițiile legii.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

București, 8 februarie 2017.
Nr. 166.

TARIFELE

pentru plata membrilor comisiilor de autorizare sau, după caz, a supleanților acestora, a evaluatorilor de furnizori și programe de formare profesională și a specialiștilor pe domenii ocupaționale din afara furnizorului de formare profesională desemnați în comisiile de examinare

1. Tarifele pentru membrii comisiilor de autorizare sau, după caz, pentru supleanții acestora sunt:

Tariful pentru președintele comisiei/dosar autorizat	18 lei
Tariful pentru fiecare membru al comisiei de autorizare/dosar autorizat	12 lei

2. Tariful pentru prestația unui evaluator de furnizori și programe de formare profesională cuprinde:

Tariful/dosar evaluat sau monitorizat	288 lei
Cheltuielile destinate deplasării în interesul desfășurării activității se stabilesc în condițiile și limitele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, cu modificările și completările ulterioare.	După caz

3. Tariful pentru prestația unui specialist pe domenii ocupaționale din afara furnizorului de formare profesională, desemnat în comisia de examinare, cuprinde:

Tarif specialist/participant	17 lei
Tarif specialist pentru organizarea examinării	80 lei
Calculul tarifului total pentru prestația unui specialist	80 lei + 17 x nr. participanți
Cheltuielile destinate deplasării în interesul desfășurării activității se stabilesc în condițiile și limitele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, cu modificările și completările ulterioare.	După caz

Sumelor prevăzute la pct. 1, 2 și 3 li se aplică dispozițiile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 139 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — (1) În cadrul fiecărei instanțe judecătorești funcționează un colegiu de conducere. Președintele instanței este și președintele colegiului de conducere. La instanțele la care nu există președinte și nici vicepreședinte care să îl înlocuiască, ședințele colegiului de conducere sunt prezidate de judecătorul cu cea mai mare vechime în funcție din cadrul colegiului.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Mariana Ghena**

București, 7 februarie 2017.
Nr. 141.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind amortizorul aferent instituțiilor de credit autorizate în România și identificate de Banca Națională a României ca fiind alte instituții de importanță sistemică (O-SII)

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (1), art. 101 și ale art. 126¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 255—296 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare, precum și Recomandarea Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară nr. 3/2016 privind amortizoarele de capital aplicabile instituțiilor de credit din România,

în temeiul dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Art. 1. — Instituțiile de credit autorizate în România și identificate de Banca Națională a României, în temeiul art. 267 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu evaluarea efectuată pe baza datelor aferente semestrului I 2016, ca fiind „alte instituții de importanță sistemică” (O-SII) sunt următoarele: Banca Comercială Română — S.A., BRD — Groupe Société Générale — S.A., UniCredit Bank — S.A., Raiffeisen Bank — S.A., Banca Transilvania — S.A., Alpha Bank România — S.A., Garanti Bank — S.A., CEC Bank — S.A., Bancpost — S.A., Piraeus Bank — S.A. și OTP Bank — S.A.

Art. 2. — Începând cu 1 martie 2017, Banca Comercială Română — S.A., BRD — Groupe Société Générale — S.A., UniCredit Bank — S.A., Raiffeisen Bank — S.A., Banca Transilvania — S.A. și OTP Bank — S.A. mențin, la nivel consolidat, un amortizor O-SII de 1% din valoarea totală a expunerii la risc, calculată în conformitate cu art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, pe baza situației consolidate întocmite în scop prudențial de respectivele instituții de credit în conformitate cu prevederile art. 311 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013.

Art. 3. — Începând cu 1 martie 2017, Alpha Bank România — S.A., CEC Bank — S.A., Bancpost — S.A., Garanti Bank — S.A. și Piraeus Bank — S.A. mențin, la nivel individual, un amortizor O-SII de 1% din valoarea totală a expunerii la risc, calculată în conformitate cu art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Art. 4. — Începând cu 1 martie 2017, Ordinul Băncii Naționale a României nr. 11/2015 privind amortizorul aferent instituțiilor de credit autorizate în România și identificate de Banca Națională a României ca fiind alte instituții de importanță sistemică (O-SII), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 980 din 30 decembrie 2015, se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 13 februarie 2017.
Nr. 1.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind abrogarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 1/2016 privind amortizorul de capital pentru risc sistemic**

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (1), art. 101 și ale art. 126¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 255, 276, 277, 281, 283, 285—289 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare, precum și Recomandarea Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară nr. 3/2016 privind amortizoarele de capital aplicabile instituțiilor de credit din România,

în temeiul dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu 1 martie 2017, Ordinul Băncii Naționale a României nr. 1/2016 privind amortizorul de capital pentru risc sistemic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 193 din 15 martie 2016, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la 1 martie 2017.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 13 februarie 2017.

Nr. 2.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**privind modificarea articolului 10 din Normele pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România organizată în anul 2017, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 121/2016**

Având în vedere:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5, 6, art. 9 alin. (3) și art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 95/2007 cu privire la delegarea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România privind aprobarea normelor de reprezentare la Conferință;

— Procesul-verbal nr. 1.363 din data de 17 februarie 2017 privind votul valabil exprimat de către membrii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Articolul 10 din Normele pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România organizată în anul 2017, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 121/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.061 din 29 decembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 10. — Auditorii financiari cuprinși în lista prevăzută la art. 8 sunt convocați în scris, prin scrisoare sau electronic prin e-mail cel târziu la data de 28 februarie 2017, să participe la Conferința ordinară a Camerei din data de 1 aprilie 2017.”

Art. II. — Prezentă hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,

Gabriel Radu

București, 17 februarie 2017.

Nr. 7.

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 18 ianuarie 2017, se face următoarea rectificare:

— la nr. crt. 32, în loc de: „*Universitatea de Arte «George Enescu» din Iași*” se va citi: „*Universitatea Națională de Arte «George Enescu» din Iași*”.

În anexa nr. 1 „Cerere de înscriere în Program (Model)” la Hotărârea Guvernului nr. 39/2017 pentru aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a produsului tomate în spații protejate”, beneficiarilor, condițiilor de eligibilitate, modului de acordare a ajutorului *de minimis*, valorii anuale totale a acestuia, precum și a modalităților de verificare și control, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 1 februarie 2017, se face următoarea rectificare:

— în loc de: „*Către,*

Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală a Județului ...../Municipiului București” se va citi:
„*Către*

Direcția pentru Agricultură a Județului...../a Municipiului București”.

În anexa nr. 2 la Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice — A.N.R.S.C., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 22/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 și 112 bis din 9 februarie 2017, se face următoarea rectificare:

— la „*Direcția Generală Monitorizare și Control*”, la nr. crt. 121, coloana a 3-a, în loc de: „*Director general*” se va citi: „*Director general adjunct*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 05224 1